

Vuokkiniemi
Karhu/Karhunen

Sn. *Miskujev* tai *Miskojev* on todennäköisesti johdettu venäjänkielisen *karhu* –sanana (*medved*) hypokorismista eli hyväilynimestä *miska*. Latvajärvellä esiintyy samana vuonna sn. *Kargojev*, joka on palautettavissa muotoon *Karhunen*.¹

Karhu Timo Petrinpoika Laj.K.2.1.1.1.	1	
Karhu Jura Timonpoika Laj.K.2.1.1.1.1.	2	
<hr style="border-top: 1px dashed black;"/>		
Karhu Sandra Jaakontyttö Laj.K.5.1.	2	2
<hr style="border-top: 1px dashed black;"/>		
Karhu Mihail Vuk.K.1.	3	
Karhu Vasili Mihailinpoika Vuk.K.1.1.	3	
<hr style="border-top: 1px dashed black;"/>		
Karhu Ville Vuk.	3	3
<hr style="border-top: 1px dashed black;"/>		
Karhu Sandra Vuk.	3	
<hr style="border-top: 1px dashed black;"/>		
Karhu Eino Laj.K.1.	3	
Veselova Lilja Laj.K.1.1.	4	
<hr style="border-top: 1px dashed black;"/>		
		4

Vuokkiniemi

Karhu Timo Petrinpoika

(Suuri-Timo)

Synt. n. 1815 Latvajärvi

Puoliso: Peksujev Jelena Ortjontyttö

Kostamus Suojärvi

Lapset: Vasselei, Anni ja Jura

Laj.K.2.1.1.1.

Kos.P.3.1.1.5.5.

Petrini Timo ("Karhu-Timo")

Laulanut Boreniukselle.²

Pekka Pertun 1970-luvulla vienalaisilta informanteiltaan tallentama, erään veljesperheen asumisjärjestelyjä koskeva. Perimätieto. 1900-luvun vaihteessa Latvajärven kylän vauraimpiin kotitalouksiin kuului *Timo Petrinpoika Karhun* johtama suurperhe, joka omisti suuren asuinrakennuksen eli Ylisen lisäksi vesipirtin eli Alasen. Isäntänä toiminut vanhin veli eli Suuri Timo perheineen asui Ylisissä nuoremman veljen eli Pienen Timon ja tämän perheen asuessa Alasissa. Kummankin veljen pojista yksi sai nimekseen Vasselei. Vartuttuaan Alasen Vasselei avioitui Moarie Miihkalintyttären kanssa. Muistitiedon mukaan Pienen Timon kuoltua hänen poikansa ottivat eron kantatalosta.

Pekka Pertun ilmoittamiin tietoihin nojautuen kyseiset kotitaloudet on mahdollista identifioida vuosien 1890 ja 1900 rippikirjoista. Kyseisiin lähteisiin sisältyvistä epätarkuuksista johtuen Karhun veljesten johtamat kotitaloudet on mahdollista luotettavasti identifioida tarkastelemalla eri vuosilta olevia rippikirjoja. Vuoden 1890 rippikirjan mukaan Latvajärvellä asui mm 62-vuotias, leskiemännäksi merkitty Irina Kargujeva. Samaan kotitalouteen kuuluivat hänen poikansa, 36-vuotias Vasili Timofeinpoika vaimoineen ja lapsineen. Vuonna 1900 kyseiseen kotitalouteen kuului edellämainittujen asukkaiden lisäksi isännäksi merkitty 85-vuotias Timofei Pjotrinpoika Kargujev, joka on epäilemättä sama henkilö kuin Pekka Pertun mainitsemista Karhun veljeksistä vanhempi eli Suuri Timo. On ilmeistä, että Suuri Timo johti kotitalouttaan myös vuonna 1890 ja hänen nimensä jäi tuolloin mekitsemättä rippikirjaan kirkonpalvelijan väärinkäsityksen johtuen.³

Petrini Timo; Latvaj.

”Karhu-Timo.” ”Oli miehien mies nuorena, oli miehen muikku.” Bor:n tiedon mukaan ovat Latvajärven Karhut = Karhuset, joita oli lähes puoli kylää, tulleet Orihvedeltä Suomesta, noin kahdeksan miespolvea sitten. Timo oli Karjalaisen käydessä 81 v. vanha, muistinsa menettänyt ja heittänyt pois ”syntiset” lorut, ei ruvennut enää laulamaan, koska ”kirja sanou, jotta siitä tulou synti”. Kertoi ukkonsa, Roto Piminänpojan, ja Piminä olleen suuria tietäjiä ja laulajia. Niinpä oli Piminä kerran loitsinut vetehisen kivellet ja pakottanut hänet pyytämään anteeksi sitä, että oli vaivannut erästä ihmistä (Karj.). Tästä Rotka Piminänpojasta, kuollut Latvaj:ssä n. v. 1884 yli 70:n v:n vanhana, on opettaja Petri Lesoni muistoonpannut sivistyshistoriallisesti hauskan muistelmaa. Rotka oli ikänsä köyhä eläjä ja hänen nimeensä liittyi eräs paha kolttonen: hän oli kerran lehmikarjasta varastanut härän, jonka metsässä keitti tuohiroposessa ja pisti poskeensa! Tähän oli hänet nälkä pakottanut. – Vanhana kärsi Timokin köyhyyttä ja puutetta. Eli vielä v. 1908 90:n v. vanhana. Oli osannut paljon runoutta ja kerrotaan hänen ennen nureksineen sitä, että runojen kerääjät aina kääntyivät Timon naapurin, Arhippaisen Miihkalin puoleen, vaikka hän, Timo, olisi muka ollut ainakin yhtä etevä, etevämpikin runomies, kuin Arhippainen Miihkali. ⁴

Miihkalia parempana laulajana oli itseään pitänyt Petrini Timo eli Karhu Timo, joka oli tietäjä ja monetta polvea, sillä hänen ukkonsa (isoisänsä) Rotja Piminänpoika ja tämän isä Piminä olivat hänen kertomansa mukaan olleet suuria tietäjiä ja laulajia. Karhu-Timo oli Iivo Marttiselle valittanut sitä, että kerääjät aina menivät hänen naapuriinsa Miihkalin luo eivätkä ymmärtäneet hänen arvoaan. Borenius kuitenkin laulatti Timoakin, mutta ei saanut häneltä runsasta saalista. ⁵

Petrini Timo (Karjalassa: Karhu-Timo). Elää vielä Latvajärvessä, ja on jo 90 v. vanha. ”Oli miehien mies nuorena, oli miehen muikku”, Toimeliaisuudellaan hankki Timo miehuutensa päivinä talonsa hyvään kuntoon, ja muutenkin eli hyvissä varoissa. Kun oli talo rakennustenkin puolesta hyvässä kunnossa, sattui tulipalo, joka muutti tuhkaksi Timon vaivannäöt. Suurilla ponnistuksilla Timo sai kuntoon uudet rakennukset. Nuorempana oli Timolle uskottu siihen aikaan kylläkin tärkeä ”goloan” (kunnan vanhimman) virka.

Timolla oli useita aikamiehiksi varttuneita poikia, mutta ei ainoastakaan isän turvaa tullut. Timon vanhuksen elämä on viime vuosikymmenellä ollut köyhyyttä ja puutetta. Vaimonsa joka myöskin eli hyvin vanhaksi kuoli vasta noin 4 vuotta takaperin.

Timo osasi paljon runoutta. Kerrotaan hänen ennen nureksineen sitä, kuin runojen kerääjät aina kääntyivät Timon naapurin Arhippaisen Miihkalin puoleen, vaikka hän, Timo olisi ainakin yhtä etevä, etevämpikin runomies kuin Arhippani Miihkali. ⁶

Nuorin sisar Jelena oli naimisissa latvajärveläisen Timo Karhun kanssa, *elää Jura-poikansa luona Vuokkiniemessä.* ⁷

*Toinen myöskin isoisen puoleinen eläjä keskellä kylää oli Petrini Timo (hänestä mainitaan tietäjänä A. R. Niemen kirjassa >>Vienan läänin runonlaulajat ja tietäjät>> v. 1921, siv. 1156) eli Suuri-Timo sukunimeltään Karhu, jolla oli nuorempi veli nimeltään myös Timo ja jota sanottiin Pieneksi Timoksi. Tämä nuorempi veli asui suuren talon vesipirtissä eli alasissa. Kun sitten näille molemmille veljeksille tuli pojat, joiden kummankin nimeksi annettiin Vasselei, alettiin *Suuren Timon Vasseleita nimittää Ylisen Vasseleiksi* ja toista – Alasen Vasseleiksi. Viimeksimainittu oli Arhippaisen Miihkalin Moarien mies, josta >>laulumoakari>> Moarieta alettiin nimittää Alasen akaksi. ⁸*

Karhu Jura Timonpoika

Laj.K.2.1.1.1.1.

Vuokkiniemi

Karhu Sandra Jaakontyttö

Laj.K.5.1.

(Aleksandra Jakovlevna Karhu)

Synt. 03.04.1912 Latvajärvi

Kuollut 06.02.1997, Vuokkiniemi

1. Puoliso

Lapset: Veikko ja Niina

2. Puoliso: Perttunen Iivana Vasseleipoika

Laj.2.1.

(Voaran Iivana)

(Ivan Vasiljevits Perttunen)

Synt. 27.02.1908, Latvajärvi, Matsonvaara

Kuollut 10.09.1981, Vuokkiniemi

Lapset: Nikolai, Viktor ja Liidia

Ivan Vasiljevits Perttunen s. 27.2.1908, k. 10.9.1981. ⁹

Aleksandra Jakovlevna Karhu s. 3.4.1912, k. 6.2.1997. ¹⁰

Lähde: ¹¹, ¹², ¹³

Karhu Mihail

Vuk.K.1.

Lapset: Vasili

Karhu Vasili Mihailinpoika

Vuk.K.1.1.

(Vasili Mihailovitš Kargujev)

Synt. 1924

Kuollut 1973

Lapset: Galina

Vasili Mihailovitš Kargujev s. 1924, k. 1973. ¹⁴

Galina Vasiljevna Kargujeva s. 20.3.1953, k. 7.4.1998. ¹⁵

Karhu Ville

Vuk.

Synt. 06.01.1903, Vuokkiniemi

Karhu Ville 06.01.1903 Vuokkiniemi (01.01.1942 Jyväskylä) (38). ¹⁶

Karhu Sandra

Vuk.

Synt. 1892

Karhu Sandra 1892 Vuokkiniemi kk. ¹⁷

Karhu Eino

Laj.K.1.

Latvajärvi

Puoliso: Denisov Anna

Toj.D.

(Anna Denisov)

Tollonjoki

Lapset: Lilja

Eino Aleksandrovits Karhu s. 13.9.1936, k. 3.5.2002. ¹⁸

Veselova Lilja
 (Lilja Karhu)
 Vuokkiniemi
Puoliso: Veselov
 Mölkkö

Laj.K.1.1.

Vuokkiniemen uusi kyläemäntä on oman kylän tyttö *Lilja Veselova*. Hän aloitti työnsä 1. maaliskuuta Kostamuksen kaupunkihallinossa.

Lilja on syntynyt, kasvanut ja käynyt koulun Vuokkiniemessä. *Hänen äitinsä Anna Karhu o.s. Denisova on Tollonjoelta ja isä Eino Karhu Latvajärvestä*. Liljan ämmö äidin puolelta oli Outi o.s. Kondratjeva, jonka muamo oli Hoto Kondratjeva o.s. Denisova, runonlaulaja, jota Väinö Kaukonen laulatti sota-aikana. Hoton mies oli Kirilä Kondratjev.¹⁹

Juri Aleksandrovitš Karhu s. 2.5.1940, k. 21.7.1985.²⁰
 Igor Jurevitš Karhu s. 7.8.1964, k. 9.1.2002.²¹

Ivan Nikolajevitš Karhu s. 7.2.1911, k. 1.1.1984.²²
 Valeri Ivanovitš Karhu s. 9.8.1953, k. 9.6.1984.²³
 Nikolai Ivanovitš Karhu s. 1949, k. 1967.²⁴

Anna Andrejevna Karhu s. 4.10.1924, k. 23.12.1987.²⁵
 Anna Ivanovna Karhu s. 1913, k. 1980.²⁶
 I. K Karhu s. 22.7.1955, k. 3.9.1994.²⁷
 Irina Ivanovna Karhu s. 22.3.1879, k. 11.3.1977.²⁸
 Jelena A Karhu s. 1918, k. 1993?.²⁹
 Olga Matvejevna Karhu s. 25.5.1917, k. 15.1.1986.³⁰
 Maria Zaharovna Karhu s. 1912, k. 1992.³¹
 Anna Nikolajevna Karhu s. 1923, k. 1993.³²

Lähdeluettelo:

- 1 Pöllä, Matti 1995: Vienan Karjalan etnisen koostumuksen muutokset 1600-1800-luvulla, s. 83.
- 2 Suomen Kansan Vanhat Runot 1. Vienan Läänin Runot 1. s. XXXIX. Kalevalan-Aineiset Kertovaiset runot. Toisinnot 1-700. Julkaissut Helsinki 1908 Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Kirjapainon osakeyhtiö.
- 3 Pöllä, Matti 2001: Vienankarjalainen perhelaitos 1600-1900. s. 182. Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Toimituksia 805. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura Helsinki 2001. ISSN 0355-1768. ISBN 951-746-242-5. RT-print Oy, Pieksämäki 2001.
- 4 Suomen Kansan Vanhat Runot 1. Vienan Läänin Runot 4. s. 1156. Loitsuja: Toisinnot 822-2132. Lisiä Toisinnot 2133-2543. Elämäkerrallisia tietoja runojen laulajista Hakemistöineen. Julkaissut Helsinki 1921 Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Kirjapainon OY.
- 5 Niemi Markku. Vienan Runokylät, Kulttuuriopas. s. 38. Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Toimituksia 618. Kirjapaino Raamattutalo Pieksämäki 1995. ISBN 951-717-824-7. ISSN 0355-1768. 160 sivua.
- 6 Virtaranta, Helmi 1975: Castrenianumin Toimitteita 12, Vienan runonlaulajia ja tietäjiä, s. 55-56.
- 7 Virtaranta, Pertti 1978: Vienan kylä kiertämässä, Karjalaiskylä entistä elämää Venehjärvestä Kostamukseen. s. 250. Kirjayhtymä, Helsinki. Vammalan Kirjapaino Oy, Vammala 1978. ISBN 951-261543-6. 287 sivua.
- 8 Punalippu n:o 11/1976, s. 70.
- 9 Hautamuistomerkki Vuokkiniemen hautausmaalla.
- 10 Hautamuistomerkki Vuokkiniemen hautausmaalla.
- 11 Punalippu n:o 10/1976, s. 9.
- 12 Perttu, Pekka. Väinämöisen venehen jälki. Punalippu n:o 11/1976 s. 50-89.
- 13 Punalippu n:o 10/1976, s. 26.
- 14 Hautamuistomerkki Vuokkiniemen hautausmaalla.
- 15 Hautamuistomerkki Vuokkiniemen hautausmaalla.
- 16 Vuoristo Sakari. Suvulta Suvulle II, s. 208. Vienan ja Aunuksen Sankarivainajat.
- 17 Mervi Naakka Korhonen – Maiju Keynäs. Halpa Hintä Pitkä Mitta, Vienan Karjalainen Laukkukauppa, s. 282.
- 18 Hautamuistomerkki Vuokkiniemen hautausmaalla.
- 19 Karjalan Heimo n.o 3-4/2006, s. 58. Tapahtui omassa piirissä: Vuokkiniemen kyläemäntä on pesunkestävä karjalainen.
- 20 Hautamuistomerkki Vuokkiniemen hautausmaalla.
- 21 Hautamuistomerkki Vuokkiniemen hautausmaalla.
- 22 Hautamuistomerkki Vuokkiniemen hautausmaalla.
- 23 Hautamuistomerkki Vuokkiniemen hautausmaalla.
- 24 Hautamuistomerkki Vuokkiniemen hautausmaalla.
- 25 Hautamuistomerkki Vuokkiniemen hautausmaalla.
- 26 Hautamuistomerkki Vuokkiniemen hautausmaalla.
- 27 Hautamuistomerkki Vuokkiniemen hautausmaalla.
- 28 Hautamuistomerkki Vuokkiniemen hautausmaalla.
- 29 Hautamuistomerkki Vuokkiniemen hautausmaalla.
- 30 Hautamuistomerkki Vuokkiniemen hautausmaalla.
- 31 Hautamuistomerkki Vuokkiniemen hautausmaalla.
- 32 Hautamuistomerkki Vuokkiniemen hautausmaalla.